

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
П'ЯТА СЕКЦІЯ

**СПРАВА «КИРИЛЮК ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF KYRYLYUK v. UKRAINE)**

(Заява № 32241/07)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

6 жовтня 2011 року

Це рішення є остаточним, але може підлягати редакційним виправленням.

У справі «Кирилюк проти України»

Європейський суд з прав людини (п'ята секція), засідаючи комітетом, до складу якого увійшли:

Боштьян М. Зупанчич (*Bostjan M. Zupancic*), Голова,

Ганна Юджівська (*Ganna Yudkivska*),

Ангеліка Нуссбергер (*Angelika Nußberger*), судді,

та Стівен Філліпс (*Stephen Phillips*), заступник Секретаря секції, після обговорення за зачиненими дверима 13 вересня 2011 року постановляє таке рішення, що було ухвалене в той день:

ПРОЦЕДУРА

1. Справу було розпочато за заявою (№ 32241/07), яку 14 червня 2007 року подав до Суду проти України на підставі статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) громадянин України пан Віктор Іванович Кирилюк (далі — заявник).

2. Уряд України (далі — Уряд) представляла його Уповноважений — пані Валерія Лутковська з Міністерства юстиції України.

3. 12 липня 2010 року Голова п'ятої секції вирішив повідомити про заяву Уряд. Відповідно до Протоколу № 14 заява була передана на розгляд комітету в складі трьох суддів.

ФАКТИ

ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Заявник народився у 1972 році.

5. 24 травня 2005 року міліція порушила щодо нього кримінальну справу за підозрою у шахрайстві. Згодом щодо заявника були висунуті додаткові обвинувачення (незаконне заволодіння транспортним засобом, відмивання доходів, отриманих незаконним шляхом, підроблення документів). 3 6 вересня 2005 року він тримався під вартою.

6. 24 березня 2006 року після закінчення досудового слідства справу було передано на розгляд до Солом'янського районного суду м. Києва (далі — Солом'янський суд), який 24 листопада 2008 року виніс вирок.

7. 27 квітня 2010 року апеляційний суд м. Києва скасував зазначений вирок та повернув справу на новий розгляд до Солом'янського суду, в якому провадження триває досі.

8. Згідно з твердженнями Уряду, протягом провадження було допитано, опитано або залучено для проведення очної ставки п'ятдесят

чотири свідки та четверо потерпілих — у деяких випадках неодноразово. На це державним органам знадобилося загалом три місяці. Було призначено сім судових експертиз, які загалом тривали приблизно п'ять місяців. У зв'язку з неявкою представника заявника, представників двох інших підсудних, а також потерпілих та свідків було відкладено дев'ять засідань. Заявник не погодився, заявивши, що його представник не був повідомлений про засідання, на які він не з'явився. Одне засідання було відкладене за клопотанням заявника. Тридцять інших засідань були відкладені головним чином внаслідок незабезпечення доставки підсудних до суду, неявки свідків або прокурора або відсутності судді. Кілька разів суди застосовували примусовий привід свідків.

ПРАВО

I. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ ПУНКТУ 1 СТАТТІ 6 КОНВЕНЦІЇ

9. Заявник скаржився на те, що тривалість провадження не відповідала вимозі «розумного строку», передбаченій пунктом 1 статті 6 Конвенції, який передбачає таке:

«Кожен має право на ... розгляд його справи упродовж розумного строку ... судом, ..., який ... встановить обґрунтованість будь-якого висунутого проти нього кримінального обвинувачення...».

10. Уряд заперечив зазначений аргумент, стверджуючи, що справа була складною, що її розгляд був ускладнений кількістю учасників та що заявник також сприяв збільшенню його загальної тривалості.

11. Період, що має бути взятий до уваги, розпочався 24 травня 2005 року та ще не закінчився. Отже, провадження триває у судах двох інстанцій приблизно шість років та один місяць.

A. Прийнятність

12. Суд зазначає, що ця скарга не є явно необґрунтованою у розумінні пункту 3 статті 35 Конвенції. Суд також зазначає, що вона не є неприйнятною з будь-яких інших підстав. Отже, вона має бути визнана прийнятною.

B. Суть

13. Суд нагадує, що розумність тривалості провадження повинна оцінюватися у світлі обставин справи та з урахуванням таких критеріїв: складність справи, поведінка заявника та відповідних

органів (див., серед багатьох інших джерел, рішення у справі «*Пелісьє та Сассі проти Франції*» (*Pelissier and Sassi v. France*) [ВП], заява № 25444/94, п. 67, ECHR 1999-II). Від національних судів вимагається особлива ретельність при здійсненні правосуддя без затримок у випадках, коли заявник протягом провадження тримається під вартою (див., наприклад, рішення від 31 січня 2006 року у справі «*Юртаєв проти України*» (*Yurtayev v. Ukraine*), заява № 11336/02, п. 37).

14. Звертаючись до обставин цієї справи, Суд зазначає, що справа не була дуже складною. Що стосується кількості учасників, то їх було допитано, опитано та залучено для проведення очної ставки протягом відносно короткого строку (див. пункт 8 вище). Суд не вбачає, що поведінка заявника значною мірою вплинула на тривалість провадження. З іншого боку, Суд дотримується думки, що головні затримки були спричинені тривалим розглядом справи Солом'янським судом (див. пункт 6 вище) та відкладенням тридцяти засідань (див. пункт 8 вище). Щодо цих відкладень засідань Суд зауважує, що, навіть незважаючи на те, що декілька разів суди вдавалися до примусового приводу осіб, які не з'являлися до суду, вони також мали у своєму розпорядженні інші дієві механізми для забезпечення явки зазначених осіб (див. рішення від 4 квітня 2006 року у справі «*Кобцев проти України*» (*Kobtsev v. Ukraine*), заява № 7324/02, п. 31). Уряд не надав інформації про те, чи розглядали суди коли-небудь можливість застосування таких механізмів. Також, як видається, не мала будь-якого результату і більшість заходів, вжитих судом щодо примусового приводу (див. вищезазначене рішення у справі «*Кобцев проти України*» (*Kobtsev v. Ukraine*), п. 71). Враховуючи зазначене вище, Суд доходить висновку, що головна відповідальність за надмірну тривалість провадження покладається на державу.

15. Суд неодноразово констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у справах, які підіймають питання, подібні до тих, що розглядаються у цій справі (див. вищезазначене рішення у справі «*Пелісьє та Сассі проти Франції*» (*Pelissier and Sassi v. France*)). Суд вважає, що Уряд не надав жодного факту або аргументу, здатних переконати його дійти іншого висновку у цій справі.

16. Відповідно було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

II. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

17. Стаття 41 Конвенції передбачає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливую сатисфакцію».

А. Шкода, судові та інші витрати

18. Заявник вимагав 10 000 євро відшкодування моральної шкоди.

19. Уряд заперечив проти цієї вимоги.

20. Суд вважає, що заявник зазнав моральної шкоди у зв'язку з констатованим порушенням. Здійснюючи оцінку на засадах справедливості, він присуджує заявникові за цим пунктом 2000 євро.

В. Пеня

21. Суд вважає за належне призначити пеню виходячи з розміру граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, до якої має бути додано три відсоткових пункти.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* заяву прийнятною.

2. *Постановляє*, що було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

3. *Постановляє*, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 2000 (дві тисячі) євро відшкодування моральної шкоди разом з будь-яким податком, що може нараховуватись; ця сума має бути конвертована в українські гривні за курсом на день здійснення платежу;

(b) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до остаточного розрахунку на ці суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.

4. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.

Учинено англійською мовою і повідомлено письмово 6 жовтня 2011 року відповідно до пунктів 2 і 3 правила 77 Регламенту Суду.

Стівен ФІЛЛІПС
(*Stephen Phillips*)
Заступник Секретаря

Бошт'ян М. ЗУПАНЧІЧ
(*Bostjan M. Zupancic*)
Голова